

sapienter de futuro prospexerit, aliarumque ecclesiarum aegritudini medelam quasi afferens, semet ipsam simul praemunit. Honorificas inde laudes reportauit. Prouoco ad verba DAV. CHYTRAEI, magni quondam Rostochiensis Theologi, & viri, a blanditiarum artificiis longe remoti, qui in literis, ad Pastores Lubecenses datis, ita scribit: *Celeberrima vestra Ecclesia, quae tanquam specula reliquarum in hac parte Saxoniae ecclesiarum a Deo constituta est, a multis iam annis, singulari Dei beneficio, pio & laudabili zelo, doctrinae coelestis puritatem, ac praeclarum illud a Viro Dei Luthero relictum nobis depositum, a quibusuis perniciosis corruptelis vindicandi & conseruandi, reliquis ecclesiis praeluxit, ac plurimas ad consimile pietatis studium excitauit;* quam epistolam exhibet IOH. GE. BERTRAM in *Euangelischen Lüneburg, in Beylagen zum II. Theil. p. 226. sqq.* Attamen non ab omni omnino aduersariorum, ad haec usque tempora, quibus Formula Consensus condebatur, insultu libera fuit haec optima Ecclesia, cuius quippe tranquillitatem ante Formulam Consensus quodammodo interruperunt aedeciae DAV. IORIS, MENNONIS SIMONIS, & LAVR. MOERSKENIUS. Quod attinet ad David-Ioristas & Mennonitas, isti quidem, non in ecclesia, sed ciuitate, Lubecensi, sua circa annum 1546. habuere conuenticula, suosque coetus; quin imo certamina inter eos ibi orta sunt intestina, siquidem ADAM. PASTORIS, (qui ante RVDOLPHVS MARTINI vocabatur) Anabaptista vagabundus Lubecae, incertum quo anno, cum Mennone Simonis disputationem de

D

Dei-